

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku obciążającego działanie dużych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej przekracza 3 999 m² ze względu na wpływ, jaki działanie to może wywierać na ład przestrzenny, środowisko naturalne i handel miejski w tym regionie, lecz mającego zastosowanie niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i nakładanego w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, jeśli i) podatek ten nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 4 000 m² powierzchnię użytkową ekspozycji i sprzedaży detalicznej, niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia użytkowa wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; ii) z tego podatku zwolnione są duże indywidualne przedsiębiorstwa handlowe o powierzchni użytkowej ekspozycji i sprzedaży detalicznej nieprzekraczającej 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodnich, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?
2. Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomocą państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi nieopodatkowanie asturyjskim IGEC indywidualnych i zbiorczych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 4 000 m² oraz dużych indywidualnych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa wykorzystywana do ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodnich, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución
(ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias**

(Sprawa C-235/16)

(2016/C 260/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku obciążającego działanie dużych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej przekracza 3 999 m² ze względu na wpływ, jaki działanie to może wywierać na ład przestrzenny, środowisko naturalne i handel miejski w tym regionie, lecz mającego zastosowanie niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i nakładanego w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, jeśli i) podatek ten nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 4 000 m² powierzchnię użytkową ekspozycji i sprzedaży detalicznej, niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia użytkowa wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; ii) z tego podatku zwolnione są duże indywidualne przedsiębiorstwa handlowe o powierzchni użytkowej ekspozycji i sprzedaży detalicznej nieprzekraczającej 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodnich, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?

- 2) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi nieopodatkowanie asturyjskim IGEC indywidualnych i zbiorczych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 4 000 m² oraz dużych indywidualnych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa wykorzystywana do ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodniczych, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución
(ANGED)/Diputación General de Aragón**

(Sprawa C-236/16)

(2016/C 260/30)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Diputación General de Aragón

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku, który ma obciążać szkody środowiskowe powodowane wykorzystywaniem urządzeń i elementów przeznaczonych do działalności przedsiębiorstw handlowych oraz generowanym przez nie ruchem w przypadku, gdy dysponują one znaczną powierzchnią sprzedaży i parkingu dla swych klientów, a ich powierzchnia sprzedaży detalicznej przekracza 500 m², przy czym podatek ten jest wymagalny niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i jest nakładany w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, a ponadto i) nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 500 m² powierzchnię sprzedaży detalicznej, i to niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia sprzedaży detalicznej wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; podatek ten nie ma też zastosowania w przypadku, gdy niektóre z tych podmiotów przekraczają próg 500 m², lecz podstawa ich opodatkowania nie przekracza 2 000 m², podatek ten zaś obciąża w rzeczywistości podmioty prowadzące jeden tylko sklep o powierzchni sprzedaży detalicznej przekraczającej te progi, a ponadto ii) z tego podatku zwolnione są przedsiębiorstwa handlowe zajmujące się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców, a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów, i to niezależnie od ich powierzchni sprzedaży detalicznej?
- 2) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi brak rzeczywistego opodatkowania IDMGAV przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia sprzedaży detalicznej nie przekracza 500 m² lub też przekracza tę wielkość, ale podstawa opodatkowania nie przekracza 2 000 m² oraz przedsiębiorstw handlowych zajmujących się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców; a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów?